

Čís. 3553.

Zpronevěry lze se dopustiti i na zboží, jež bylo pachateli původně prodáno a dodáno na pevný účet, dodatečně však, když již bylo jeho vlastnictvím, prohlášením podle § 428 obč. zák. (constitutum possessorium) přešlo opět do vlastnictví prodatele.

(Rozh. ze dne 2. července 1929, Zm I 173/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Písku ze dne 24. ledna 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Neodůvodněna jest věcná námitka zmateční stížnosti, uplatňovaná s hlediska zmatku čís. 9 a) § 281 tr. ř. v tom směru, že prý nalézací soud nesprávně posoudil právní otázku, zda jde o zboží dané do komise s výhradou práva vlastnického, tedy o zboží svěřené ve smyslu § 183 tr. zák. čili nic. Zmateční stížnost má za to, že, ana firma P., jak rozsudek zjišťuje, prodala zboží obžalovanému na pevný účet a je také dodala (v listopadu 1927), takže obžalovaný se stal vlastníkem zboží, bylo prý vyloučeno a »právně nemožno«, by se strany dodatečně dohodly o tom, že si obžalovaný ponechá zboží, jež bylo již delší čas jeho vlastnictvím, v komisi, poněvadž prý nelze vzít do komise věc vlastní. Než zmateční stížnost přehlíží, že nalézací soud vyložil obsah korespondence mezi obžalovaným a firmou P. ve spojení se svědectvím zástupce firmy Ervína P-a v ten smysl, že mezi stranami došlo v květnu 1927 k novému ujednání, jehož podstatným obsahem bylo, že obžalovaný podrží zboží, které dosud měl jako věc vlastní, na dále jako věc cizí a svěřenou, že se tímto ujednáním uskutečnil převod vlastnictví z obžalovaného na firmu P. ve smyslu § 428 obč. zák. (constitutum possessorium), ježto, jak soud zjišťuje, »strany se dohodly na tom, že si obžalovaný ponechá látku v komisi od firmy, která si až do úplného zaplacení vyhradila vlastnické právo«. Třebaže tato věta není právnicky přesná, vychází z ní přece najevo, že došlo ke změně vůle stran, k usnesení a k prohlášení dosavadního vlastníka, obžalovaného jako zástupce, že příště držeti chce zboží jménem zašoupené firmy, že došlo k převodu vlastnictví prohlášením ve smyslu § 428 obč. zák. z obžalovaného na firmu P. Podle toho byla látka, když její vlastnictví dohodou stran přešlo zase na původního zcizitele a obžalovanému byla na dále ponechána v komisi s výhradou vlastnického práva pro firmu P. — obžalovanému svěřena ve smyslu § 183 tr. zák. Právní posouzení věci odpovídá správnému výkladu zákona.

Čís. 3554.

Telegrafy (zákon ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924).